

fastholder, hvad jeg tidligere har sagt mod Bestatning af uproductiv Formue, og navnlig over for dem, der holde paa Skatteevnen som det rette Princip for Bestatningen. Her er nemlig virkelig ingen forøget Skatteevne, og jeg tror ogsaa, at det i Praxis vil være meget uhensigtsmæssigt at beskatte den, fordi det vil give Anledning til en Mængde praktiske Vanskeligheder og Stridsspørgsmaal. Regeringsforslaget nævner saaledes „Lysthave“. Ja, som det ærede Medlem for Randers Amts 4. Valgkreds sagde Gaar, hvor kan noget Menneſte egentlig angive Værdien af en Lysthave? Som oftest er den jo kun et Appendix til en anden Ejendom, der er beskattet, og i Virkeligheden er denne Lysthave for almindelige dødelige en Udgiftspost, hvorfor det vil være meget vanskeligt at angive, hvilken Værdi den skal sættes til af Besidderen. Naar den højtærede Finansminister sagde, at saadanne i Øjeblikket uproductive Ejendomme stundom vare Genstande for Speculation, idet man f. Eks. købte ubebyggede Grunde, som stige i Værdi, kan man jo dertil svare: Ja, men i det Øjeblik, man faar denne Speculation realiseret, idet man sælger, bliver man jo beskattet af den Indtægt, man derved faar, men saa længe dette ikke er sket, er der jo neppe nogen Grund dertil, saa meget mere som adskillige saadanne Speculationer kunne vise sig at være forfølede, saa at man faar Indtægtsstab i Stedet for Indtægt ved dem. Og saa Genstande som Malerier og Bøger, som den sidste ærede Taler nævnedes! Ja, hvad Bøger angaar, kan jeg slet ikke erkende, at de kunne beskattes fra dette Synspunkt. I mangfoldige Tilfælde, i Tilfælde, hvor det særlig kan have noget at betyde, for Videnskabsmænd og Lærere er det ligefrem en Driftsudgift at have Bøger. At have et Bibliotek er for dem endog en ret kostbar Fornøjelse, som de dog ere nødsagede til at have, og det er en Formue, der Naar for Naar tabe i Værdi, hvad enhver ved, ligesom det er Genstande, som det vil være overmaade vanskeligt at angive den virkelige Værdi for; Assurancesummen og Burderingssummen giver i Virkeligheden ingen Vejledning, det viser tilstrækkeligt Resultaterne af de fleste Bogauktioner, som afholdes. Lad os sætte, at to Mænd hver have et aarligt Overskud af 2,000 Kr. Den ene anvender dette til at holde Champagnegilder for, og saa er han fri for at betale paa Grund af denne nyttige Anvendelse af Pengene. Den anden anvender derimod Pengene til at opmuntre Kunsten, til at købe Kunstværker for, men han skal til Straf herfor bløde hvert Naar med en vis Sum herfor! Det forekommer mig dog at

være en mærkelig Opfattelse af disse Ting! Jeg fastholder derfor, at den uproductive Formue bør holdes udenfor, ogsaa, som sagt, af rent praktiske Grunde. Jeg fastholder endvidere, at det i denne Stat, der særlig sigter paa at bringe Løttelse for de faste Ejendomme, er ganske urimeligt netop at kræve en Formueskat af faste Ejendomme, idet man jo her tager med den ene Haand, hvad man giver med den anden. Derfor vender jeg tilbage til, hvad jeg sagde, og hvad der ogsaa er peget paa i Højres Program som den rette Genstand for en Formuebestatning: Den hidtil skattefri produktive Formue. Den højtærede Finansminister sagde, at man havde kaldt paa Skatten fra alle Sider, ogsaa fra Højres Side, idet han henviste til Programmet, og derved udtalte sig om de mulige mentale Reservationer. Jeg vil dog tillade mig at gøre opmærksom paa, hvad det er der er sagt i Højres Program uden nogen som helst mentale Reservationer. Højres Program gaar ud paa at udtale Ønsket om en Række af Reforme og andre Foranstaltninger til Gavn for Samfundet, og det siger da, at naar disse blive gennemførte, og det saa viser sig nødvendigt til deres Gennemførelse at skaffe Staten større Indtægt, er Højre villigt til at medvirke til en saadan Stat. Jeg ser imidlertid ikke, at man hidtil har gennemført disse forskellige Foranstaltninger, undtagen i alt Fald Forbedring af Invalidernes Naar, men dette er dog ikke en Foranstaltning, som kan nødvendiggøre en Indkomstskat paa 5 Millioner Kr. om Aaret. Jeg skal yderligere henvise til, at den Mand i Højre, som notorisk har været ivrigt for at saa Indkomst- og Formueskatten opført paa Højres Program, Kammerherre Jacob Scavenius, i disse Dage offentlig har udtalt i et Blad, at dersom det foreliggende Lovforslag gik ud over Bestatning af den hidtil skattefri, produktive Formue, var det tvivlsomt, om han kunde være med dertil. (Berntsen: Det gaar nok uden ham!) Ja, men dette viser, at det ikke er nogen ensidig Fortolkning fra min Side! — Ved Siden af Bestatningen af uproductiv Formue, er det særlig den tvungne Selvangivelse, som gør Lovforslaget saa lidet tiltalende. Jeg skal ikke komme tilbage til, hvad jeg har sagt herom, men jeg skal udtrykkelig bemærke, at naar det fra en Side er blevet gjort gældende, at man var imod den tvungne Selvangivelse for at beskærme de rige, som ikke ville være ved, hvad de have skrabet sammen, saa er dette aldeles ikke mit Motiv til at være derimod. Jeg tager fuldt saa meget Hensyn til dem, som ikke ønske at vise, at deres Stilling er meget